

Ξενοφ.

ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ, Έλληνας Αθηναῖος, ποιητής τραγικός τῆς παλαιᾶς τραγωδίας. Συνέγραψε δράματα, Αμαζόνες, Τροφώνιος, καὶ ἄλλα.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ, Αθηναῖος, ἐκ τῆς φατρίας τῶν ἄριστοκρατικῶν. Ξενοφ.

ΚΙΔΡΗΣ Πέτρος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βριξίαν, ποιητὴς κωμικὸς μὲ μεγάλην ὑπόληψιν. Απέθ. τὸ 1786.

ΚΙΔΗΣ Γωδσίγος, ἐνδοξὸς στρατηγὸς Ἰσπανός, ὄσις τὸ 1086. ἐκυρίευσε τὴν Τωλιητον πόλιν τῆς Ἰσπανίας, καὶ ἐδίωξε τὸν Οὐμέρ-Αἰ. Οὗτος ὁ ἦρωας ἐσάθη τὸ παράδειγμα τῶν πισῶν ὑπηκόων. Ποιητὴς τις εἶχε συνίεσει περὶ αὐτοῦ μίαν ἠρωϊκὴν τραγωδίαν.

ΚΙΘΑΠΙΩΝ, ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Βοιωτίας, ἐκ τοῦ ὁποίου λέγεται, ὅτι ὠνομάσθη τὸ αὐτόθε περίφημον ὄρος Κιθαιρών. Πaus.

ΚΙΚΑΛΔΣ, Ἰταλός, ποιητὴς ἄσειος· ἐκ τῶν ποιημάτων του γνωρίζει τις τὸν χαρακτῆρά του. Ἦνθει τὸν 14. αἰῶνα. Μ. Χ.

ΚΙΚΕΪΩΝ, Μάρκος Τούλλιος, ἐγεννήθη εἰς τὸ Αρπίνον, πόλιν τῆς Τασκάνης, κατὰ τὸ 106. Π. Χ. ἐκ γένους εὐγενοῦς τῶν Ρωμαίων. Τοῦτον ἡ φύσις ἐπροίκησε μὲ μεγάλην ἀγχίνοιαν καὶ εὐγλωττίαν· ὅθεν καὶ ὁπατῆρ του δὲν ἠμέλησε νὰ τὸν σείλη εἰς σοφοὺς διδασκάλους, καὶ ἐπέδωκε τὸσον, ὥς ὅταν ἐδημηγόρησε κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐκίνησεν εἰς θαυμασμὸν τοὺς πάντας, καὶ ἔκαμε τοὺς δικαστὰς νὰ

ἀπολύσωσι τὸν καταδικαζόμενον Ρώσκιον περὶ τοῦ ζητουμένου ἐγκλήματος κατὰ χρυσογόνου ἀπελευθέρου τοῦ Σύλλα· ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὢν μὴ εὐχαριστηθεὶς ἐζήτησε τὴν τελειοποίησιν· ὅθεν ἀφήσας τὴν Ρώμην ὑπῆγεν εἰς Αθήνας, ὅπου ἤκουσε τὸν Αντίοχον φιλόσοφον· διατρίψας δὲ ἐκεῖ περὶ τὰ 8. ἔτη ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ρώμην, ὅπου ἐδιωρίσθη ταμίης καὶ συνάρχων τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σικελίας· ἐκεῖθεν δὲ ἐπανελθὼν ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τῆς Ὑπατείας, ὅτε καὶ διένειμε πολλὰ χρήματα εἰς ἀπόρους πολίτας, εἰς μίαν μεγάλην ἔλειψιν τῶν ἀναγκαίων· ἀνεκάλυψε δὲ καὶ μίαν συνωμοσίαν τοῦ Κατιλίνας, καὶ ἠγωνίσθη μεγάλως ἐκφωνήσας καὶ τοὺς μέχρι τοῦδε σωζομένου Κατιλιακοὺς λόγους, ὥς ἐφάνη ἐλευθερωτῆς τῆς πατρίδος ἀπὸ τὸν παντελεῆ τῆς ὀλεθρον, διὰ τὸ ὁπαῖον καὶ τὸν ὠνόμασαν, ὁ πατῆρ τῆς πατρίδος. Μετὰ ταῦτα φανείς ἐπαχθῆς εἰς τὸν δῆμον κατεδιώχθη, καὶ ἠναγκάσθη ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Γέμην καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς Θ.σ. σαλονίκην, ἀλλ' αἱ φωναὶ ὅλης τῆς Ἰταλίας ἐνωθεῖσαι τὸν ἔφεραν, πάλιν ὀπίσω μετὰ ἓνα χρόνον, καὶ τῷ ἀπέδωκαν ὅλα του τὰ κτήματα· ἐδιωρίσθη δὲ τότε διοικητῆς τῆς Κιλικίας. Ἀν δὲν μεσολαβοῦσεν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ Καίσαρος καὶ Πομπηίου, ἦτο πολλὰ πιθανὸν νὰ θριαμβεύσῃ καὶ εἰς τὴν Γώμην· εἰς αὐτὴν τὴν περίσασιν ἔκλινεν εἰς τὸ μέρος τοῦ Καίσαρος, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τούτου ἐπροσκολλήθη εἰς τὸν Οκταβιανὸν τὸν μετέπειτα Αὐγούσαν

Καίσαρα ἐπονομασθέντα, ἀλλ' ὑπέπε-
 σαν εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ Μάρκου Αντωνί-
 ου, εἰς τὰς ταραχὰς τῶν ἐμφυλίων στά-
 σεων καὶ πολέμων, καὶ μετὰ τὴν σύστα-
 σιν τῆς σφικτῆς ἐκείνης Τριαυδρίας με-
 ταξὺ Οὐπαδίου, Ασπίου καὶ Αντων-
 νίου, συνήργησεν ὁ τελευταῖος νὰ ἐξω-
 ρισθῆ ὁ Κικέρων, καὶ τέλος νὰ φανευθῆ,
 ἐξ αἰτίας μελέτων τῶν Φιλιππικῶν λό-
 γων, τοῦ ὅτι οὐκ ἐξέρωσθη κατ' αὐ-
 τοῦ. Εἰς τὴν ἀπόβασιν δὲν ἐδουλήθη νὰ τὸν
 διακώσῃ, ἀλλ' ὁ Κικέρων δὲν ἤθελε
 νὰ τῷ ῥέσῃ διὰ βασιλεύσεως· ἀλλὰ
 παρρησιασθεὶς εἰς τὸ κοινὸν εἶπεν, ὅτι
 προτιμᾷ νὰ ἀποβῆ εἰς τὴν πατρίδα
 τοῦ, καὶ οὕτως ἐπροσέειπε τὸν λαομὸν
 τοῦ χωρὶς ταραχῆν ὑπὸ τὸ ξίφος τοῦ
 δημίου Ποπλίου Λήνα, πλησίον τῆς
 οἰκίας του, ὅστις ἀποκόψας τὴν κε-
 φαλήν καὶ τὴν δεξιάν του χεῖρα, τὰ ἔ-
 φερεν εἰς τὴν Αὐσώδη Τριαυδρίαν τὸ
 43. Π. Κ. εἰς ἡλικίαν 63. ἐτῶν. Τοῦ-
 του τοῦ περιφήμου ἀνδρός τὰ συγγράμ-
 ματα εἶναι τοσαύτης ἀθανασίας ἐπιξία,
 ὅσον ἦσαν μέγιστα ὁ ἔρωσ καὶ ὁ ζῆλος
 του ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Διαίρουσιν δὲ
 εἰς ῥητορικά, φιλοσοφικά, καὶ ἐπιστολάς.

ΚΙΚΕΡΩΝ, υἱὸς τοῦ προτέρου, διδασκ-
 θείς καὶ οὗτος τὰς ἐπιστήμας, καὶ τὴν
 Φιλοσοφίαν εἰς τὰς ἑλλάδας. Μετὰ τὸν
 θάνατον τοῦ πατρός του ἐκλέχθη Ἰπα-
 τος εἰς τὴν Ἰώμην μετὰ τοῦ Καίσαρος
 Αὐγούστου, καὶ εὐχαρίστως εἶδε τὴν τε-
 λείαν καταστροφὴν τοῦ πατρικοῦ ἐχθροῦ
 καὶ φονέως Αντωνίου, ὁμοῦ μεθ' ὅλης
 τῆς οἰκογενείας του.

ΚΙΚΙΛΙΟΣ, ἀπὸ τὸ Ἄργος, ποιη-
 τῆς· συνέγραψεν ἀλειτουργικά, καὶ περι-
 ἠγησεν Ἑλλάδος, καὶ ἄλλα.

ΚΙΜΑΒΟΥΪΗΣ Ἰωάννης, τὸν νομίζου-
 σιν ὡς καινοτόμον τῆς Ζωγραφικῆς. Α-
 πέθανεν εἰς τὴν Φλωρεντίαν πατρίδα
 του τὸ 1300.

ΚΙΜΑΓΟΖΑΣ Δομένικος, Ἰταλὸς, πε-
 ρίφημος συγγραφεὺς τῆς Μουσικῆς, τὴν
 ὁποίαν ἐσόλισε μετὰ τὰ ἀρμονικά του μέ-
 λη. Απέθανεν εἰς τὴν Βενετίαν τὸ 1301.

ΚΙΜΩΝ, υἱὸς τοῦ Μιλτιάδου, Ἀθη-
 ναῖος· εἶχε μεγάλην πείραν τῶν πολε-
 μικῶν, καὶ μεγάλην ὑπόληψιν εἰς τὸν
 λαὸν καὶ στρατεύματα. Στερηθεὶς δὲ τὴν
 καλὴν τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ ὑπόλη-
 ψιν ἀπὸ τὰς τέχνας τοῦ Περικλέους,
 ἐξωρίσθη πρὸς καιρὸν· ἀλλὰ μετ' ὀλί-
 γον ἐπέστρεψεν ἀγαπητότερος εἰς τὴν
 λαὸν, καὶ κατεστάθη ἐπισημότερος με-
 τὰς λαμπράς του ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν
 ἀγάρισον αὐτοῦ πατρίδα. Ἐπὶ τῆς ἀρ-
 χιστρατηγίας του κατεδίωξε μέχρι τοῦ
 παταμοῦ Στριμῶνος πολυάριθμα στρατεύ-
 ματα Θρακῶν. Εἰς μίαν καὶ τὴν αὐ-
 τὴν ἡμέραν ἐκέρησε δύο νίκας· ἠράνι-
 σεν ἐξολοκλήρου τὸν Περσικὸν στόλον συν-
 ιστάμενον ἀπὸ τριακόσια πλοῖα· καὶ,
 ἀποβάς εἰς τὴν Κιλικίαν, ἐνίκησεν εἰς
 τὰς ὄχθας τοῦ Εὐρυμέδοντος τὸ Περσικὸν
 στρατεῦμα, τριακασίας χιλιάδας τὸν ἀριθ-
 μόν, καὶ ἀπεκατέστητε τὸν Ἀρταξέρξην
 νὰ παρακαλῆ διὰ εἰρήνην, τὴν ὁποίαν
 τοῦ ἐχάρισεν, μετὰ συμφωνίαν νὰ ἀρῆσθαι
 ἐλευθέρως καὶ αὐτονόμως ὅλας τὰς ἑλλ-
 ληνικὰς πόλεις τῆς Ἀσίας, καὶ νὰ μὴ

E.Γ.Δ.Π.Σ. 2006
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

πλησιάζωσι ποτέ οί Περσικοί σόλοι εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος. Κατεπολέμησε ἓνα σόλον τῶν Κυπρίων, καὶ Φοινίκων συνισάμενον ἀπὸ 200. πλοῖα. Ἀπέθανε δὲ τὸ 449. Π. Χ. ἐνῶ ἐπολιόρκει τὸ Κίτιον.

ΚΙΜΩΝ, πατὴρ τοῦ περιφήμου στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων Μιλτιάδου. Ἡροδ.

ΚΙΜΩΝ, περίφημος ζωγράφος Ἑλληνα. Ἀρρίαν.

ΚΙΜΩΝ, πατὴρ τοῦ Λακεδαιμόνως. Θουκ.

ΚΙΝΑΔΩΝ, Σπαρτιάτης, συνωμότης κατὰ τοῦ βασιλέως Λησιλάου. Ξενοφ.

ΚΙΝΕΓΓΗΣ, Λακεδαιμόνιος, συγγραφεὺς τῆς Τηλεγονίας, ἡ ἱστορίας τοῦ Τηλεγόνου, υἱοῦ τοῦ Οὐδυσσεύος καὶ τῆς Κίρκης.

ΚΙΝΝΑΣ, Λούκιος Κορνήλιος. Ὑπατος τῶν Ῥωμαίων κατὰ τὸ 87. Π. Χ. οὗτος θέλων ν' ἀνακαλέσῃ τὸν Μαρτίον ἐκ τῆς ἐξωρίας, ἐναντιουμένου τοῦ συνυπάτου Οκταβιανοῦ, φίλου τοῦ Σύλλα, ἐβιάσθη ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τῆν Ἰώμην, καὶ ἀφηρέθη παρὰ τῆς Γερουσίας τὸ ἀξίωμα τῆς Ὑπατείας· καταφυγὼν δὲ εἰς τοὺς συμμάχους ἤγειρε μίαν στρατείαν ἀπὸ τριάκοντα Λεγεῶνας, μετ' ὧν ἦλθε νὰ πολιορκήσῃ τὴν πόλιν, συνωδευμένος ἀπὸ τὸν Νάριον, Κόρβωνα, καὶ Σερτόριον. Ἡ δὲ Γερουσία ξενοχωρουμένη ἀπὸ πείναν, ἤλθεν εἰς συμφωνίαν μετ' αὐτοῦ, ὅθεν εἰσέρχεται εἰς τὴν πόλιν μετ' ἑνὸς ἡμέρας, καὶ συναθροίσας τὸν δῆμον ἀνέγνωσε τὸ ψήφισμα τῆς καλοῦσας τοῦ Μαρτίνου, καὶ ἐκαίεν ἤρχισαν οἱ

ποταμοὶ τοῦ ἐμφυλίου αἵματος. Οἱ δορυφόροι τοῦ ἐφόνευσον ἀλύπως πάντας τοὺς ἐρχομένους πρὸς χαιρετισμὸν του, ἐνταῦθα ἐφονεύθη καὶ ὁ Οκταβιανὸς ὁ συνυπάτος του· μετὰ δὲ τὴν τριετίαν τὸ 84. Π. Χ. ἐφονεύθη καὶ αὐτὸς ὁ ὠμότατος τύραννος ὑπὸ τινος ἑκατεντάρχου τῆς στρατιᾶς του.

ΚΙΝΟΣ Ἰησουΐτης Ἰσπανὸς ἐνδοξος ἔζη τὸ 1700. Μ. Χ. Οὗτος πρῶτος ἀνεκάλυψε, ὅτι ἡ Καλιφορνία εἶναι χερσόνησος.

ΚΙΝΟΣ, Ἰταλὸς, ἐνδοξος ποιητὴς λυρικός· τὰ ποιήματά του εἶναι πλήρη χάριτος. Ὁ Δάντας τὸν ἀναφέρει συχνὰ εἰς τὰ ποιήματά του. Ἀπέθανε τὸ 1336.

ΚΙΟΠΡΟΥΛΗΣ παστῆς Μωαμεθανὸς, ἐνδοξος στρατηγός, καὶ πρῶτος Βεζύρης τὸ 1649. ἐπὶ τῆς βασιλείας Μωάμεθ τοῦ δ'. Ἦτον Ἀλβανὸς υἱὸς ἑνὸς Ἑλλήνου ἱερέως, καὶ ἐδιοίκησε τὸ βασίλειον μετ' ἐπιτυχίαν φρόνησιν. Ἐκυρίευσεν τὴν Τρανσυλβανίαν, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν τὸ 1665.

ΚΙΟΠΡΟΥΛΗΣ, παστῆς Ἀχμέτης υἱὸς τοῦ ἀνωτέρω, καὶ διάδοχος τῆς ἀρχῆς τοῦ πατρὸς, ὅστις ἐκυρίευσεν τὴν Κρήτην τὸ 1669. καὶ ἀπέθανε τὸ 1676.

ΚΙΟΠΡΟΥΛΗΣ παστῆς Μωάμεθ, καὶ αὐτὸς ἀδελφὸς τοῦ ἀνωτέρω, μέγας Βεζύρης, μετ' ἐπιτυχίας ἐκδουλεύσας εἰς τὸ Οθωμανικὸν κράτος. Ἐφονεύθη εἰς μίαν μάχην τὸ 1661.

ΚΙΡΚΕΡΙΟΣ Ἀναστάσιος, ἐνδοξος Ἰησουΐτης. Οὗτος ἐξέδωκε διάφορα συγ-

γράμματα ἐσαφάνισε διαφόρων ἐπιστημῶν δυσκολίας, αἵτινες τῷ ἐπροξένησαν μεγάλην ὑπόληψιν. Ἀπέθανεν εἰς τὴν Ρώμην τὸ 1630.

ΚΙΡΚΗ. Τινὲς λέγουσιν ὅτι εἶναι ἀδελφὴ τοῦ Αἰνήτου, καὶ ἄλλοι θυγατὴρ του. Ὁ Διονύσιος ὁ Μιλήσιος εἰς τὸν πρῶτον λόγον τῶν Ἀργοναυτικῶν λέγει, ὅτι ἦτο θυγατὴρ τοῦ Αἰνήτου, καὶ ἀδελφὴ τῆς Μήδειας, καὶ περίφημος μάγισσα. Αὐτὴ φονεύσασα τὸν ἄνδρα τῆς εὐμενὲς ὀφειλίσα τῆς Κερκυραίας.

ΚΙΣΣΕΪΣ, υἱὸς τοῦ Αἰγύπτου, φονεθεὶς ὑπὸ τῆς Δαναΐδος Αὐθῆλας. Ἀποδόρ.

ΚΛΑΙΘΓΗΣ, Γάλλος ἀστρονόμος ἐνδοξος, ὁπαδὸς τοῦ περιφήμου ἀστρονόμου Μελαίου τοῦ Σβεκού. Οὗτος ἠκολούθησε τὴν καταμέτρησιν τῶν μοιρῶν τοῦ πολιτικοῦ κύκλου. Εἶζη το 1740.

Μ.Χ.

ΚΛΑΡΚΟΣ, περιηγητὴς ἐνδοξος κατὰ τὴν δυτικὴν βόρειον Ἀμερικὴν, ὅσιν ἐπροχώρησε διὰ ξηρᾶς μέχρι τοῦ μεγάλου Ωκεανοῦ, καὶ ἀνεκάλυψε πολλὰς ἀγνώστους καὶ ἀγρίας χώρας.

ΚΛΑΡΚΟΣ, Ἀρκτοαμερικανὸς ναύαρχος, ἐπίσημος ἀνακαλυπτὴς εἰς τὰ δυτικὰ μέρη τῆς ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς. Εἶζη τὸ 1804. Μ.Χ.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ, Αὐρήλιος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἰλλυρίαν τὸ 214. Μ.Χ. κατὰ πρῶτον ἐστάθη χιλιάρχος ὑπὸ τὸν Δέκιον. Ἐπὶ δὲ τοῦ Οὐαλερίου ἔλαβε τὴν διοίκησιν τῆς πατρίδος του· ἔπειτα ἐκηρύχθη Ἀυτοκράτωρ παρὰ τῆς στρατίας,

καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ ἐνίσχυσεν εὐθὺς τὸ βασίλειον τῶν Ρωμαίων ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ νέου τούτου Τραϊανοῦ, καθότι διέφθειρε τὸν ἀποστάτην Αὐρήλιον, ἐπεκύρωσε τὰς προσθήκας τῶν φόρων, ἀπέδωκε τὰ κτήματα τῶν ὑπηκόων, τὰ ὅποια εἶχεν ἀρπάσει ὁ προκάτοχός του καὶ ἐδιώρθωσε τὴν τάξιν τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως· ἐπαγρυπνῶν δὲ μὴ βλάπτηται ἡ ἐπικράτειά του ἀπὸ ἐξωτερικοῦς ἐχθροῦς ἐκίνησε πόλεμον κατὰ τῶν Γότθων εἰς Γαλλίαν, καὶ ἐκέρδισε μίαν λαμπρὰν μάχην κατ' αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ἐθέρριζε τότε ἡ Πανώλη, ἣτις διεδόθη τότε καὶ εἰς τὸ σράτευμα τῶν Ρωμαίων, καὶ ἀπέβησκον πολλοί, μετὰ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Κλαύδιος, κατὰ τὸ 270. εἰς ἡλικίαν 56. ἐτῶν. Οὗτος ἐστάθη ἄριστος στρατηγός, δίκαιος κριτὴς καὶ καλὸς Ἀυτοκράτωρ.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ, Νέρων, υἱὸς τοῦ Δρούσου, καὶ θεῖος τοῦ Καλιγούλα. Ἐγεννήθη εἰς τὸ Λουγδοῦνον· ὁ μόνος τῶν συγγενῶν τοῦ Καλιγούλα, ὅσιν διέφυγε τὸν θάνατον, καὶ ὁ ὁποῖος μετὰ τὸν θάνατον τούτου τοῦ Καλιγούλα ἀνεψιοῦ του ἐκηρύχθη Ἀυτοκράτωρ παρὰ τῶν στρατιωτῶν περὶ τὰ 41. Μ.Χ. εἰς ἡλικίαν 50. ἐτῶν. Ἦτο δὲ δειλὸς καὶ ἀδύνατος ἐξαιτίας τῶν σωματικῶν του ἀσθενειῶν. Καταρχὰς ἐφαίνετο καλός, μετὰ ταῦτα ὅμως κατήντησεν εἰς μίαν νηπιώδη μακίαν, καὶ ἀφοῦ ἀνέλαβεν ὀλίγον, ἀπέρασεν εἰς τὴν Βρετανίαν, καὶ πολέμων ἐκέρδισε μίαν νίκην· ἔπειτα ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ρώμην, καὶ ὑπέπεσε

πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν ἀναισθησίαν, ὥστε ἡ σύζυγός του Μασσαλία ἔχουσα εὐπειθῆ αὐτὸν τὸν ἀνόητον εἰς τὰ νεύματά της, ἐκ τῆς ἀκολασίας καὶ ἀσωτίας της ἐφόνευεν ὅσους καὶ ὁποίους ἤθελεν· ὅθεν ὁ Κάμιλος διοικητὴς τῆς Δαλματίας κηρυχθεὶς Αυτοκράτωρ τὸν ἐμήνυσε νὰ παραιτήσῃ τὸν θρόνον, καὶ οὕτως υἱοθέτησε τὸν Νέρωνα διὰ μεσιτείας τῆς τετάρτης γυναικὸς του Αἰριππίνης, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀποθανοῦσας τῆς Μασσαλίνης, ἥτις τὸν ἐφαρμάκωσεν ἐπειτα διὰ τῆς συνεργίας τοῦ ἱατροῦ Ξενοφῶντος, κατὰ τὸ 54. Μ.Χ. Ἀφῆκε δὲ καὶ συγγράμματα, τὰ ὁποῖα ἐχάθησαν.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ, Ἰαννεκούριος τὸ γένος Γάλλος. Περιηγήθη τὴν Σενεγαμβίαν καὶ ἄλλα μέρη, καὶ ἀντεμοίφθη πλουσίως διὰ τὰς ἀνακαλύψεις του. Ἔζη τὸ 1637. Μ.Χ.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ Ἀππιος, εἰς τῶν Δεκανδρων ἐν Γόμη, ἐπίσημος διὰ τὸν φόνον τῆς Βιργινίας, ἥτις ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς της Βιργινίου, ἐξαιτίας τῆς ἐρωτικῆς ἀισχροῦς ἐπιθυμίας τοῦ Κλαυδίου πρὸς αὐτήν. Οὗτος μαθὼν τὰ περὶ τῆς θυγατρὸς του, ὣν ἤδη εἰς ἐκστρατείαν, ἐπαυλῆθεν εὐθύς εἰς τὴν Γόμην, καὶ ἐφόνευσε τὴν θυγατέρα του· ἀλλὰ καὶ οἱ συστρατιῶταί του ἀγανακτήσαντες διὰ τὴν τοιαύτην ὕβριν τοῦ Κλαυδίου ἔλαβον τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας καὶ ἤλθον εἰς τὴν Γόμην, σύμφωνοι δὲ μὲ τὸ πλῆθος ἐφυλάκωσαν τὸν Κλαυδίον· αὐτὸς δὲ ἐφονεύθη, μόνος του εἰς τὴν

φυλακὴν. Ἐν τούτοις δὲ ἀκυρώθη καὶ τὸ Δεκανδρικὸν σύστημα.

ΚΛΕΑΝΔΡΟΣ, Ἱπάρχος τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὅσις διὰ προσαγῆς του ἐφόνευσε τὸν Παρμενίωνα, ἄρχοντα τοῦ στρατοῦ· εἶχε δὲ οὗτος εἰς τὰς χεῖράς του ὅλους τοὺς βασιλικούς θησαυρούς.

ΚΛΕΑΝΔΡΟΣ, τύραννος τῆς Γέλας ἐν Σικελίᾳ, ἀδελφὸς τοῦ Ἰπποκράτους, ὅσις διεδέχθη τὴν τυραννίαν μετὰ τὸν θάνατόν του. Ἡρόδ.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ, ζωϊκὸς φιλόσοφος Ἕλληνας, ἀπὸ τῆν Αἰολίαν. Τὸ 240. Π.Χ. ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν του ἔρωτα πρὸς τὴν παιδείαν, καὶ τοι πένης ὑπῆγεν εἰς τὰς Αθήνας, ὅπου ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ ζωϊκῷ Ζήνωνι· διὰ νὰ ἔχη δὲ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἠντλοῦσεν ὕδωρ τὴν νύκτα μὲ μισθόν, καὶ τὴν ἡμέραν ἐσπούδαζε, καὶ ἐπὶ τέλους διεδέχθη τὸν θρόνον τοῦ διδασκάλου του. Λέγουσι δὲ ὅτι ἀσιτήσας ἀπέθανε τὸ 70. ἔτος τῆς ἡλικίας του.

ΚΛΕΑΝΩΡ, στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων ἐξ Ορχομενοῦ, πόλεως τῆς Ἀρκαδίας· Ξενοφ.

ΚΛΕΑΡΙΔΑΣ, Λακεδαιμόνιος τις ἠγεμὼν τῆς Ἀμφιπόλεως, ὁ νικήσας τὸν Ἀθηναῖον Κλέωνα. Θουκ.

ΚΛΕΥΤΙΝΟΣ, υἱὸς τοῦ Ραμφίου. Μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἐξήτησε δύναμιν ἀπὸ τοὺς Λακεδαιμόνιους νὰ πολεμησῇ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς, καὶ λαβὼν τὴν ἀδειαν ἐξεστράτευσεν προχωρῶν δὲ τῷ ἤλθε διαταγὴ νὰ ἐπιστρέψῃ, καὶ ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα κα-

μεδικάσθη εἰς θάνατον.

ΚΛΕΙΓΕΝΗΣ, εἷς τῶν ἐν Ἀθήναις κλουσίων μετρικῶν, ὅσις εἰσεχώρητε καὶ εἰς τὰ πολτικά. Αρισ.

ΚΛΕΙΔΗΜΙΔΗΣ, Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ τραγικοῦ ποιητοῦ Σοφοκλέους. Αρισ.

ΚΛΕΪΔΗΜΟΣ, ἀρχαιότατος ἱστοριογράφος, σύγχρονος τοῦ Ἑλλανίκου. συγγραφέας Ἱστορίας τῆς Ἀττικῆς. Πλούτ.

ΚΛΕΙΝΙΑΣ, περιφημὸς καὶ πλούσιος Ἀθηναῖος, πατὴρ τοῦ περιφήμου Ἀλκιβιάδου. Οὗτος ἐξώδευσε πολλὰ χρήματα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν συμπολιτῶν του· ὕστερον δὲ ἐφυνεύθη εἰς τὴν μάχην. Πρὸδ.

ΚΛΕΙΝΙΑΣ, υἱὸς τοῦ Ἀξιόχου, ἐξ ἑδελφὸς τοῦ προτέρου Κλεινίου καὶ μαθητῆς τοῦ Σωκράτους. Πλάτ.

ΚΛΕΪΠΠΙΔΗΣ, υἱὸς Δειλίου, ναύαρχος τῶν Ἀθηναίων. Θουκ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ, ἡγεμὼν τῆς Σικυωνίας ἐν Πελοποννήσῳ, σύγχρονος τοῦ Νομοθέτου Σόλωνος. Τούτου τὴν θυγατέρα Ἀγαρίσθην ἔλαβεν εἰς γυναῖκα ὁ Μεγακλῆς υἱὸς τοῦ Ἀλκμαίωνος, ἐκ τοῦ ὁποίου κατήγετο μητρόθεν ὁ μέγας Περικλῆς. Πρὸδ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ, υἱὸς τοῦ Μεγακλέους, καὶ ἔκγονος τοῦ προτέρου Κλεισθέ-
νους, καὶ ἀρχηγὸς τῆς οἰκίας τῶν Ἀλκμαϊονειδῶν. Οὗτος διήρρεσεν ὅλον τὸν λαὸν τῆς Ἀττικῆς εἰς δέκα φυλὰς, καὶ αὐξήσας ἐπὶ πολὺ τὴν δύναμιν τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἐζήτησε γὰρ δόσση ἰσχύουσι ἐξουσίαν εἰς τὸν λαόν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ, περιβόητος πολίτης

Ἀθηναῖος, ἐμπαιζόμενος πολλαχοῦ ὑπὸ τοῦ κωμικοῦ Ἀριστοφάνους. Αριστοφ. Βατρχ. 48.

ΚΛΕΙΤΑΓΟΡΑ, ποιήτρια τις ἐκ Θεσσαλίας, ἀκμάσασα ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν Παισιρατειδῶν. Αριστοφ.

ΚΛΕΙΤΑΓΟΡΑΣ, ὁ ἀρχαιότατος συγγραφεὺς τῶν σχολιῶν.

ΚΛΕΪΤΑΡΧΟΣ ὁ Αἰολεὺς, υἱὸς τοῦ Δίνωνος, ὅστις εἶχε συντροφεύσει τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὰς ἐκστρατείας του· κατηγορεῖτο ὡς κενόδοξος, μεγαλοφρόνων καὶ ἄπιστος. Σώζονται τούτου πολλὰ ὀλίγη τιμῆς ἀξία λείψανα τῶν συγγραμμάτων του.

ΚΛΕΪΤΗ, μία τῶν πεντήκοντα θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ, φονεύσασα τὸν μητῆρόν της Κλεῖτον. Απολόδρ.

ΚΛΕΪΤΟΣ, εἷς τῶν πεντήκοντα υἱῶν τοῦ Αἰγύπτου φονευθεὶς ὑπὸ τῆς Δαναΐδος Κλεΐτης. Απολόδρ.

ΚΛΕΙΤΟΔΗΜΟΣ, Ἕλληνας, Ἀθηναῖος, περιφημὸς ἱστορικὸς καὶ ποιητῆς. Εἶπη τὸ 370. Π.Χ, συνέγραψε Ἱστορίαν τῆς Ἀττικῆς εἰς βιβλία δώδεκα. Σώζονται λείψανα τινὰ, ἐκδοθέν. ἐν Λειψία τὸ 1812.

ΚΛΕΙΤΟΜΑΧΟΣ, ἀπὸ Καρχηδόνα τῆς Βαρβαρίας· ἐφιλοσόφει εἰς τὴν πατρίδα του· ἐκκλείτο δὲ Ἀποτρούδας. ἔλθων εἰς Ἀθήνας τὸ 40. ἔτος τῆς ἡλικίας του ἤκουσε τὴν φιλοσοφίαν παρὰ τοῦ Κερκυάου, καὶ διὰ τῆς μεγάλης του φιλοπονίας ἐφίεσεν εἰς μεγάλην τελειοποίησιν· ἐνίστατο ἐφιλονεῖσαι καὶ μετὰ τοῦ Ἰδίου τοῦ διδασκάλου ἐστὶ παρὰ

ραδόσεως, τὸν ὅποιον καὶ διεδέχθη. Συνέγραψε δὲ ὑπὲρ τὰ 400. βιβλία. Ἦτον ἐκ τῆς αἰρέσεως τῶν Ἀκαδημαϊκῶν Περιπατητικῶν καὶ Στωϊκῶν. Εἶη τὸ 125.

Π. Χ.

ΚΛΕΙΤΟΜΑΧΟΣ, υἱὸς τοῦ Βεμοκράτους, Θηβαῖος, νικήσας εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀγῶνας.

ΚΛΕΪΤΟΣ ὀπλιστὴς τοῦ Ἀλεξάνδρου βασιλέως τῶν Μακεδόνων. Ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἐπολέμει κατὰ τῆς Περσίας, εἰς τὴν σκληρὰν ταύτην μάχην, μαχόμενος ὁ Ἀλεξάνδρος μὲ δύο Πέρσας ἀξιωματικούς, ἐν ᾧ ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἐμελλε νὰ τοῦ κόψῃ τὴν κεφαλὴν μὲ τὸν πέλεκυν, ἐσώθη ἀπὸ τὸν Κλεῖτον, ὅστις ἐμπόδισε τὴν πληγὴν τρυπήσας μὲ λόγχην τοῦ ἀξιωματικοῦ τὸ σῶμα. Ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν καιροῦ, ὁ Ἀλέξανδρος ἐθανάτωσε τὸν Κλεῖτον, τὸν στενὸν αὐτοῦ φίλον, καὶ σωτῆρα τῆς ζωῆς του εἰς τὴν ἐν Γρανικῷ μάχην, διαπεράσας τοῦ τὸ σῶμα μὲ λόγχην, ἐπειδὴ τὸν ἀντέλεξεν ἐν ᾧ εὕρισκετο ἀπὸ τὸν οἶνον πυρωμένος.

ΚΛΕΪΔΙΑ, Ἰταλίς, μία τῶν νέων, τὰς ὁποίας ἔδωκαν οἱ Ῥωμαῖοι διὰ ἐνέχειρον εἰς τὸν βασιλέα Πορσένα, ὅστις τὸ 507. Π. Χ. ἐπολιόρκει τὴν Ῥώμην· αὕτη δραπέτεύσασα ἐπὶ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, ἀπέρχασε κολυμβῶσα εἰς τὴν Τίβεραν, πόλιν τῆς Ἰταλίας· ἀλλὰ ζητουμένη πάλιν ἀπὸ τὸν βασιλέα ἐσάλη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐκ δευτέρου· ὁ δὲ βασιλεὺς θαυμάζων τὴν ἀρετὴν τῆς νέας τὴν ἠλευθέρωσεν, ὁμοῦ μὲ τὰς ἄλλας

Ῥωμαίας καὶ τὰς ἔσειλεν εἰς τὴν Ῥώμην· ἡ δὲ Γερουσία πρὸς τιμὴν τῆς ὑψώσεν ἄγαλμα εἰς τὸ μέσον τῆς πολιτείας.

ΚΛΕΜΕΝΤΗΣ ια'. Ἰταλὸς, ἐκλέχθη Πάππας τὸ 1700. ἀνήρ σοφός, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν πεπαιδευμένων, καὶ τῶν τεχνῶν· οὗτος ἐξείδωκε καὶ διάφορα συγγράμματα.

ΚΛΕΟΒΙΣ, καὶ Βίτων, υἱοὶ τῆς Κυδίππης, Ἰερσίας τοῦ ναοῦ τῆς Ἥρας εἰς τὸ Ἀργος· οὗτοι οἱ δύο ἔσυραν τὴν ἀμξάν τῆς μητρός των ἕως εἰς τὸ ἱερόν, ἐπειδὴ ἠργοπόρησαν νὰ φέρουν τὰ ὑπυζύγια· ἡ δὲ Κυδίππη ἐθαυμάζετο καὶ ἐπαινεῖτο ὑπὸ πάντων διὰ τὴν εὐτεκνίαν τῆς.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΗ, Λυονδία, θυγάτηρ τοῦ σοφοῦ Κλεοβούλου, αὕτη ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους, καὶ τὸ ἀδόμητον εἰς τὸ ἔτος αἰνίγμα, τοῦ ὁποίου λέγει ἡ ἀρχὴ “εἷς πατὴρ μὲ 12. υἱούς καὶ καθεὶς ἐξ αὐτῶν ἔχει θυγατέρας τριάκοντα.”

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ, υἱὸς Εὐαγόρου, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ἀπὸ τὴν Λύndon πόλιν τῆς νήσου Ρόδου, διδαχθεὶς τὴν φιλοσοφίαν τῶν Αἰγυπτίων. Εφάνη ἔξοχος τὴν ἀνδρείαν καὶ ἀγχινοίαν. Ἦτον εὐσχήμων παρρησιαστής, χαρίεις καὶ ἐχθρὸς τῆς ψευδολογίας καὶ ἀγνωμοσύνης· Ἐδίδε συμβουλὰς νὰ εὐεργετῶμεν τοὺς φίλους διὰ νὰ μὴ τοὺς κάμωμεν ἐχθροὺς, καὶ τοὺς ἐχθροὺς διὰ νὰ τοὺς κάμωμεν φίλους. Εἶχε θυγατέραν ὀνόματι Κλεοβουλήνην ποιήτριαν αἰνιγμάτων ἑξαμέτρων, ἧτις ἀνεπέωσε καὶ τὸ ἱερόν τῆς

Αθηνᾶς· ἔκαμε δὲ ἄσματα καὶ αἰνίγματα εἰς σίχους 3000. καὶ ἐπίγραμμα πρὸς τὸν Μῆδαν. Ἡ φύσις ἐχάρισεν εἰς αὐτὴν ὄχι μόνον θαυμασίαν φυσικὴν ἰσραιότητα καὶ καλλονὴν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ καρδίαν Πρωϊκὴν. Τινὰ δὲ αἰνίγματα αὐτῆς, γραμμένα ὡς μετ' Ὀυρανίου δακτύλους ὑπῆρξαν τῆς Αἰγύπτου θαυμασιότητες. Απέθανε δὲ ὁ Κλεόβουλος εἰς ἡλικίαν ἐτῶν ἐβδομήκοντα, κατὰ τὸ 560. Π.Χ.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ, περίφημος Τρωαδίτης, ὅστις ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην ὑπὸ τοῦ Αἴαντος. Ομ. Ιλ.

ΚΛΕΟΔΩΡΑ, μία τῶν πεντήκοντα θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ· φονεύσασα τὸν μνηστῆρά της Λίξον. Απολδρ.

ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ, Ἀμβρακιώτης τὸ γένος, οὗτος ἀναγνοὺς εἰς τὸν Φαίδωνα τὸν περὶ ψυχῆς διάλογον τοῦ Πλάτωνος, καὶ μαθὼν ὅτι καλητέρα εἶναι ἡ ψυχὴ ἀφοῦ χωρισθῆ ἀπὸ τὸ σῶμα, ἔρριψε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀπὸ ἑνα τεῖχος, καὶ ἀπέθανε διὰ νὰ χωρισθῆ ἡ ψυχὴ του ταχύτερον ἀπὸ τὸ σῶμα.

ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ βασιλεὺς τῶν Σπαρτιατῶν. Οὗτος μαχόμενος, εἰς τὴν ἐν Λεύκτροις ἐξιομνημόνευτον μάχην, κατὰ τοῦ Επαμινῶνδα καὶ Πελοπίδου στρατηγῶν τῶν Θηβαίων, ἐφονεύθη ὁμοῦ μετ' ἑσάρκας χιλιάδες στρατεύματα Σπαρτιατῶν, ἀπὸ τοὺς Θηβαίους.

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ, υἱὸς τοῦ Λεωνίδα, καὶ διάδοχος αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον τῆς Σπάρτης, τὸ 321, Π. Χ ἦτον γενναῖος, φιλόανθρωπος, ἠγάπα τοὺς ὑπηκόους του,

ἀλλὰ φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀράτου στρατηγοῦ τῶν Ἀχαιῶν, ὅστις ἐπροσχάλεσε κρυφίως τοὺς Μακεδόνας κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ἐδίασθη νὰ φύγῃ ἐκ τῆς Σπάρτης, καὶ ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον πρὸς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον τὸν Εὐεργέτην ἔλαβε μεγάλην ὑποδεξίωσιν· ἀλλ' ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ διάδοχος Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ τὸν ἔρριψεν εἰς φυλακὴν μετ' δεσμὰ, ὅπου ἀπέθανεν ὀδυνηρῶς. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κλεομένουσ τούτου ἐσβέσθη ἐξ ὀλοκλήρου ἡ γενεὰ τῶν Ηρακλειδῶν, οἵτινες ἐβασίλευον εἰς τὴν Σπάρτην.

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ, υἱὸς τοῦ Κλεομβρότου, διαδεχθεὶς τὴν βασιλείαν τῆς Σπάρτης μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀγησιπόλου. Θουκ. Παιστ.

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἀλεξανδρίδου· συνεβασίλευσε μετ' τὸν Λακεδαιμόνιον Δημάρατον· ἀλλ' εἶχε κακὴν φήμην εἰς τὸν λαόν, ὡς πονηρὸς, φιλόδοξος, καὶ ἀπατεῶν· ὁ ἀδελφὸς του Δωρίας εἶχε μεγαλήτερα προτερήματα. Ὁ Κλεομένης ἐφονεύθη εἰς τὴν πατρίδα του μετ' ἑσάρκας τὸν υἱὸν ὀνομαζομένην Γοργῶν, πολλὰ περίφημον.

ΚΛΕΟΜΗΔΗΣ, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ.

ΚΛΕΟΜΗΔΗΣ οὗτος ἔζη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δ' αἰῶνος, ἢ κατ' ἄλλους τοῦ β'. ἀφησεν ἐν σύγγραμμα περὶ Κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων εἰς βιβλία δύο.

ΚΛΕΟΞΕΝΟΣ, καὶ Δημόκλειτος, ἔγραψαν περὶ Περσῶν ἱστορίαν, τὴν ὅταν ἀπεθεώρησεν ὁ Πολύβιος ὁ Μεγαλάνης.

πολίτης, ὡς λέγει εἰς τὴν ἱστορίαν του.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ, βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου, θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ Αὐλητοῦ, ὁ πατὴρ τῆς ἀφῆκεν εἰς τὴν διαθήκην του τὸν θρόνον εἰς τὸν νεώτερον υἱόν, καὶ εἰς αὐτὴν παραγγέλλας νὰ συνέλθουν εἰς γάμου κοινωνίαν κατὰ τὴν συνθήκην τοῦ γένους των, τὸ 51. Π. Χ. Ο δὲ Πτολεμαῖος Διονύσιος ἀδελφὸς τῆς Κλεοπάτρας διὰ νὰ βασιλεύῃ μόνος, ἐξήρπασεν τὴν Κλεοπάτραν μὲ τὸ μέσον τοῦ Πομπηίου, καὶ διὰ τὴν χάριν αὐτῆν τῷ παρεχώρησε τὴν Αἴγυπτον· ἀφοῦ δὲ ἐφρονεῦτῃ ὁ Πομπηῖος εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔρχεται ἡ Κλεοπάτρα πρὸς τὸν Καίσαρα, ἀπειτούσα τὰ δικαιώματά της κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ της, καὶ ἔχουσα ὅλας τὰς χάριτας συντροφεύμασ μετὴν ὠραιότητα, ἔπεισε τὸν Καίσαρα νὰ τὴν ὑπερασπισθῆ, ὅστις γενόμενος ἐραστῆς της ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς υἱόν, ὀνομάσας αὐτὸν Καισαρίωνα, τὴν ὑπεσχέθη προσέτι νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν Ρώμην, καὶ νὰ τὴν νυμφευθῆ· ἀφοῦ δὲ ἐπνίγη ὁ Πτολεμαῖος εἰς τὸν Νεῖλον ποταμὸν ὁ Καίσαρ ἔδωκε τὸν θρόνον εἰς τὴν Κλεοπάτραν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καίσαρος, καὶ τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην, τὴν ἔφερεν ὁ Αντώνιος ἔμπροσθέν του εἶσαι μέρος τοῦ Τριανδρικοῦ συστήματος, διὰ νὰ ἀπολογηθῆ εἰς τινὰς κατηγορίας ταύτην ἰδὼν ὁ Αντώνιος ἐτρώθη ἀπὸ τὸν ἔρωτά της καὶ ἐδόθη εἰς ἑρτάς καὶ συμπόσια εἰς τὴν ἐν Ταρσῷ διατριβὴν της, καθὼς μετὰ ταῦτα καὶ ἐν Αλεξανδρείᾳ μετὰ τοῦτο δὲ ἐλθόντος τοῦ Αντωνίου

εἰς τὴν Ρώμην, ἡ Κλεοπάτρα κατεγίνετο εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν βιβλίων, ἀποκαταστήσασα τῆς Αλεξανδρείας τὴν βιβλιοθήκην. Ἐκέρχθη δὲ ὁ Αντώνιος τὴν Κλεοπάτραν βασίλισσαν τῆς Αἰγύπτου. Ἐκ τούτου ὁ Οκταβιανὸς κινούμενος εἰς ὄργην, ἐκίνησε πόλεμον κατὰ τῶν ἐρωμένων αὐτῶν· ἔθεν ἡ Κλεοπάτρα φρόνηθεῖσα μὴ κοσμήσῃ τοῦ Οκταβιανοῦ τὸν θρίαμβον εἰς τὴν Ρώμην μὲ τὴν παρῆυσίαν της, ἔδωκε μίαν ἀσπίδον εἰς τὸ εἶδος της, ἐξ ἧς δειχθεῖσα ἀπέθανε κατὰ τὸ 30. Π. Χ. εἰς ἡλικίαν ἐτῶν 32, καὶ ἠνώθη ἡ Αἴγυπτος πάλιν μὲ τὴν ἐπικράτειαν τῆς Ρώμης ὡς ἐπαρχία της.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ, θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος. Καταρχὰς ὑπενδρεύθη τὸν Αλεξάνδρον βασιλέα τῆς Συρίας. Ἐπειτα τὸν Δημήτριον, μὲ τὸν ὅποιον ἐγέννησε τὸν Σέλευκον, τὸν ὅποιον ἡ Ἰδία ἐφρόνευσε, φαρμακωθεῖσα καὶ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ της Αντιόχου τοῦ Γρόπιου.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ, γυνὴ τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου τοῦ Επιφανούς, καὶ ἀδελφὴ τοῦ Αντιόχου, βασίλισσα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἀνηλίκου υἱοῦ της Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Φιλίππου καὶ τῆς Ολυμπιάδος, φανευθεῖσα κυρίως ὑπὸ τοῦ Αντιόχου.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ, γυνὴ τοῦ βασιλέως τῶν Μακεδόνων Περδίκκα. Πлт. Γορ.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ, ἀνεψία τοῦ Αττάλου στρατηγοῦ τοῦ βασιλέως Φιλίππου, τὴν ὅποιαν ἔλαβεν εἰς δεῦτερον γάμον, ἀφοῦ

ἀπέβαλε τὴν πρώτην γυναῖκά του Ολυμπιάδα, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐγέννησε τὸν Κάρνον, καὶ τὴν Εὐρώπην, καὶ τὴν μητέρα αὐτῶν Κλεοπάτραν. Πaus.

ΚΛΕΟΦΙΑΗ, γυνὴ τοῦ Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας, μετὰ τῆς ὁποίας οὗτος ἐγέννησε τὸν Ἀγμαῖον, Ἀμφιδάμαντα, Ἐποχον καὶ Ἰασον. Ἀπολλοδ.

ΚΛΕΟΦΩΝ, Ἀθηναῖος, περίφημος ποιητὴς Τραγικός· συνέγραψε δράματα ἐπιγραφόμενα, Ἀκταίων, Ἀμφιάρατος, Ἀχιλλεύς, Βάκχος, Δεξικμενός, Ηριγόνη, Θυέστης, Λεύκιππος, Περσεύς, καὶ Τήλεφος.

ΚΛΕΩΝ, δημαγωγὸς τῶν Ἀθηναίων, ἐσάβη καὶ διάδοχος τοῦ Περικλέους, ὡς σύμβουλος καὶ ῥήτωρ τοῦ λαοῦ, ἦτο δὲ ἀχρεῖου χαρακτῆρος. Ἐφονεύθη εἰς τὴν Ἀμφίπολιν, μαχόμενος κατὰ τοῦ στρατηγοῦ τῶν Σπαρτιατῶν Βρασίδου, ὅστις παρομοίως ἔλαβε πληγὴν θανατηφόρον.

ΚΛΕΩΝ τύραννος ἐν Σικυῶνι τῆς Πελοποννήσου, διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀχαιῶν Ἀράτου τὸ 220. Π. Χ. Πλούτ.

ΚΛΕΟΝΥΜΟΣ, Θεβαῖος, ἀπόγονος τοῦ Κάδμου, νικήσας εἰς τοὺς Ἰσθμικοὺς ἀγῶνας ἀπήνη. Πίνδ.

ΚΛΗΜΗΣ, Τίτος Φλάβιος, ἐγεννήθη εἰς Ἀθήνας, ὅστις ὀνομάζεται καὶ Ἀλεξανδρεὺς, ἐπειδὴ καὶ διέτριψεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὧν ἔθνικὸς τὸ πρῶτον ἔπειτα ἔγινε Χριστιανός. Περιῆλθεν ὅλην τὴν Ἑλλάδα, τὴν Καλαβρίαν ἐπαρχίαν τῆς Ἰταλίας, τὴν μικρὰν Ἀσίαν, καὶ κατ-

ήνησεν τέλος καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου ἤκουσε πολλοὺς διδασκάλους Χριστιανούς, καταγινόμενος εἰς τὴν φιλοσοφίαν. Ἐγνώρισε δὲ τὸν ἀληθῆ Θεὸν ἀπὸ Παύταινον τινὰ διδάσκαλόν του. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἀπεσάλη ὑπὸ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Δημητρίου εἰς τὰς Ἰνδίας τὸ 189. διεδέχθη ὁ Κλήμης τὸ κατηχητικὸν σχολεῖον τοῦ Παυταίνου. Ἡ μεγάλη του ἀρετὴ καὶ πολυμαθία ἔστυραν πλ. ἥθος μαθητῶν εἰς αὐτόν, ἐξ ὧν ἦτο καὶ ὁ Ωριγένης, ὅστις καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο, ὅτε ὁ Κλήμης εἰς τὸν κενὸν τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ὑπὸ τοῦ Σεβήρου διέτριβεν εἰς Ἱερουσαλήμ. Ὁ Εὐσέβιος τὸν ὀνομάζει καὶ ἱερέα κατὰ τὸ 195. Ὁ χρόνος τῆς ἀποβιώσεώς του συμπεραίνεται τὸ 218. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας Ἀντωνίου τοῦ Καρκαέλα. Τὰ σωζόμενα συγγράμματά του εἶναι α'. Λόγος προτρεπτικὸς πρὸς ἔθνικους, β'. Παιδαγωγός, περιέχων μίαν ὀρειοτάτην ἠθικὴν Χριστιανικὴν διδασκαλίαν εἰς τρία βιβλία. γ'. Στρωματσεῖς ὀνομαζόμενοι. δ'. λόγοι τινὲς ἄλλοι, καὶ τινες παρακοπαί. Ἐξεδόθησαν ὑπὸ Πέτρου Βικτωρίνου τὸ 1550. καὶ ὑπὸ τοῦ Φριδερίκου Σιλβουργίου ἐν Κολωνίᾳ τὸ 1641. καὶ ἀλλαγῶν τὸ 1715. τὸ 1772. ἐν Βενετίᾳ.

ΚΛΗΜΗΣ ὁ Γωμαῖος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ρώμην, κατήγετο ἀπὸ ἐπίσημον οἰκογένειαν, ἦτο καὶ συνοδοιπόρος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, καὶ προσάτης τῆς ἐν Ρώμῃ Ἐκκλησίας, πρὶν τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ κατὰ τὸν Ἰερώνυμον.

Απέθανε τὸ 160. Μ. Χ. κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Καίσαρος Τραϊανοῦ. Συγγράμματα αὐτοῦ εἶναι. α'. δύο ἐπιστολαὶ πρὸς Κορινθίους. β'. Διαταγαὶ τῶν Αποστόλων 20. γ'. Κανόνες τῶν Αποστόλων 85. δ'. Περίοδοι Πέτρου, ἢ πράξεις εἰς βιβλία 10. ε'. Ομιλίαι 19, καὶ μία τοῦ Πέτρου πρὸς Ἰάκωβον ς. Επιτομὴ τῶν πράξεων τοῦ Πέτρου. ζ'. Ἐπιστολαὶ δογματικαί. Ἐξεδόθησαν τὰ σωζόμενά του μετὰ διαφορῶν σημειώσεων ἐν Ἀμσελοδάμῳ.

ΚΛΙΝΤΡΑΣ ὁ Πέτρος Ειστός. Ἐζη κατὰ τὸν χρόνον 1462. Μ. Χ. ἐστάθη ἐπίσημος ἀνακαλυπτῆς. Οὗτος ἀνεκάλυψε πολλὰ μέρη εἰς τὰ παράλια τῆς Γουϊνέας.

ΚΛΙΜΕΝΗ, θυγάτηρ τοῦ Ἰφιος, ἄλλοι δὲ λέγουσι τοῦ Μινύου, ὑποφύλακου τοῦ Λαϊονέως· αὕτη ἐγέννησε τὸν Ἰφικλον, τὸν ταχὺν εἰς τοὺς πόδας. Ζ'. Ἰφικλος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ, γυνὴ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ μήτηρ τοῦ Ορέστου.

ΚΛΥΤΟΜΗΔΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἐνωπος ἐξ Αἰτωλίας, τὸν ὁποῖον ἐνίκησεν ὁ Νέστωρ πυκτεύων εἰς τοὺς ἀγῶνας, οἵτινες συνεχροτάθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀμαρυγκέως. Ομ.

ΚΛΥΤΟΝΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἀλκυνόου βασιλέως τῶν Φαιάκων, νικήσας εἰς τοὺς ἀγῶνας, τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ Λαοδάμαντα καὶ Ἀλιον. Ομ.

ΚΝΙΓΪΤΗΣ-Ἴων Ἀγγλος, περιηγητῆς ἐνδοξος. Οὗτος μετὰ τοῦ Ἰάμπη Χαλθης ἀπέπλευσεν εἰς τὰ βόρεια μέρη, δι' ἐξόδων τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας καὶ ἀ-

νεκάλυψαν πολλὰ μέρη. Ἐζη μὲ μεγάλην ὑπόληψιν τὸ 1605. Μ. Χ.

ΚΟΒΪΛΟΒ Ἰώσσος περιηγητῆς. Περιῆλθε τὴν Ἀρκτικὴν Ἀσίαν μὲ ὄφελιμους ἀνακαλύψεις. Ἐζη τὸ 1640. Μ. Χ.

ΚΟΒΙΛΙΑΧΟΝ Πέτρος, ἐνδοξος Πορτογάλλος. Ἐζη κατὰ τὸν χρόνον 1487. Μ. Χ. Τοῦτον ἐπεμψεν ὁ Ἰωάννης ὁ β'. βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας μετὰ τοῦ Ἀλφόνσου Παΐθα, διὰ νὰ εὑρωσι τὸ ψευδῶς κοινολογηθὲν βασίλειον ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Ἱερῶς. Ἀλλ' ὁ μὲν Ἀλφόνσος Παΐθας μείνας εἰς Αἴγυπτον, ἀπέθανεν ἐκεῖ· ὁ δὲ Κοβιλχάον περιηγήθη τὰ τοῦ Μαλάβαρ παραθαλάσσια, καὶ τὰ ἀνατολικά τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ἀνεκάλυψε τὴν Ζεληνιαίαν νῆσον (τὴν Μαδαγασκάρ) μετὰ δὲ ταῦτα ὑποσφραξας εἰς Αἴγυπτον ἀπέθανε κατὰ τὴν Ἀβυσσινίαν.

ΚΟΒΗΕΡ, φιλόπενος χειρουργὸς Ἀγγλος· ἔζη περὶ τὸν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα. Μ. Χ. Οὗτος ἐξέδωκεν εἰκονογραφίαν μεγάλαν τῶν μυῶν τοῦ σώματος, καὶ τῶν αἵματοφέρων ἀγγείων καθὼς παριστῶνται, ὅταν ἐνιειθῶσι μὲ κηρὸν χρωματισμένον. Ἐχημάτισε προφῆσωρ τῆς ἐν Λονδίῳ Ἀκαδημίας, ὅπου καὶ ἐξῆλθον διαυτοῦ ἐξ αὐτῆς πολλοὶ ἐπίσημοι μαθηταί.

ΚΟΓΓΓΕΒΗΣ, ἐνδοξος ταγματάρχης Ἀγγλος· οὗτος τὸ 1806. ἐφεύρεν ἓν εἶδος φωτιστικὸν πυροτέχνησμά, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ Ἀγγλοὶ εἰς τὰ πλοῖα των.

ΚΟΔΡΟΣ, ἔσχατος βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων. Ἐχοντες οἱ Δωριεῖς πολέμον μὲ

πρὸς Ἀθηναίους, ὁ χρησμὸς τοῦ εἶπεν, ἂν θέλουν νὰ νικήσωσι νὰ μὴ φονεύσωσι τὸν βασιλέα τῶν Ἀθηνῶν. Ἀκούσας τοῦτο ὁ Κόδρος ἀπεφάσισε νὰ θυσιασθῆ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος του, καὶ ἐνδυθεὶς ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης ὑπῆγε διὰ νυκτός εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, καὶ ἐφανεύθη ὑπ' ἄλλου στρατιώτου, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐπίτηδες εἶχε παροξύνει· οἱ δὲ Δωριεῖς ἀκούσαντες τοὺς Ἀθηναίους νὰ ἐπιτίθῃσι τὸ πτώμα τοῦ βασιλέως των, ἐφοβήθησαν, μήπως ἐκπληρωθῆ ὁ χρησμὸς, καὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Μετὰ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἐτίμησαν τὸν Κόδρον, ὡς Ἥρωα, καὶ νομίζοντες ὅτι πλέον δὲν θέλουν εὔρει ἄλλον βασιλέα ἄξιον ὡς αὐτὸν, ἀκύρωσαν τὴν βασιλικὴν ἀξίαν, καὶ ἐψήφισαν τὸν πρωτότοκον υἱὸν του, Μέδοντα, ἄρχοντα διὰ βίου, ὅσις καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ ἀξίωμα, ἀρχοντεύσας χρόνους εἴκοσι ἑπτὰ.

ΚΟΖΑΚ-ΣΙΜΩΝ, Δέσνεβ, ἐπίσημος θαλασσοπόρος Ρῶσος. ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τούτου ἐξῆλθον ἀπὸ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Κολύμα ἑπτὰ μικρὰ πλοῖα Ρωσικὰ, διὰ νὰ περιπλεύσωσιν ἀκριβῶς τὰ ἀνατολικοβορεια τῆς Ἀσίας ἄκρα. Τρία μόνον τούτων ἠδυνήθησαν νὰ διαπλεύσωσι τὸν πορθμὸν, τὸν διαιροῦντα τὸν παλαιὸν κόσμον ἀπὸ τὸν νέον. Ο Δέσνεβ εὔρε τότε ἐλεύθερον ἀπὸ πάγου τὸ ἀνατολικοβορειότατον τῆς Ἀσίας ἀκρωτήριον, τὸ καλούμενον Ρωσισι Τσουχοτσκοῖ--Νός. Εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα ὅμως περίπλους δὲν εὔρεθη ἐκεῖ ἡ θάλασσα χωρὶς πάγου. Ο Δέσνεβ λοιπὸν ἔφθασεν

ἕως τὸν Αναδίριον κόλπον, καὶ ἀπῆλαυσε τὴν δόξαν, ὅτι πρῶτος περιέπλευσε τὸ ἀνατολικοβορειον τῆς Ἀσίας ἄκρον· ἔζη δὲ τὸ 1648. Μ. Χ.

ΚΟΖΑΣ, Βαλδασάρης, ἐγεννήθη εἰς τὴν Νεάπολιν, ἐκλέχθη Πάππας τὸ 1410. καὶ ἐπωνομάσθη Ἰωάννης κγ'. Πρὶν νὰ ἐμβῆ εἰς τὸ ἱερατικὸν τάγμα ἦτο πειράτης· ἔγινε Καρδιάλης εἰς τὴν Βολωνίαν· εἶχεν ἀρπάσει μίαν γυναῖκα, μὲ τὴν ὁποῖαν συνέζη φανερά, καὶ ὅταν ἦτο Πάππας. Τὸ 1414. τὸν κατεβίβασαν ἀπὸ τὸν θρόνον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀναβῆ διὰ τῶν χρημάτων.

ΚΟΪΝΟΣ, ἀνδρείος στρατηγὸς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὅσις ἀπέθανεν ἐπιτρέφων ἀπὸ τὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἰνδῶν.

ΚΟΪΝΤΟΣ, Καλαβρὸς, ἡ Σμυρναῖος· εἰς τῶν νεωτέρων ποιητῶν· ἔζη περί τὸ 518. εἶναι ὁ συγγραφεὺς ἐνός ποιήματος, Ομήρου παραλειπόμενα ἐπιγραφόμενον, τὸ ὁποῖον ἀποπληρεῖ τὰ τῆς Ἰλιάδος· ἐξισοροῦν τὰ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Ἐκτορος μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ο Βησσαρίων Καρδιάλης εὔρεν εἰς τὴν Καλαβρίαν τὸ ποίημά του ἐν χειρογράφοις, καὶ ἐκ τούτου ὑποθέττουσιν αὐτὸν Καλαβρὸν, ἄλλοι δὲ τὸν θέλουσι Σμυρναῖον ἐπισηριζόμενοι εἰς τοὺς ἰδίους του σίχους. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐχρημάτισε γραμματικὸς εἰς τὴν Σμύρνην, καθ' ὃν καιρὸν ἤκμαζε καὶ ὁ Κόλουθος. Τὸ ἥρωικόν του ποίημα σύγκειται ἀπὸ βιβλία 14. τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν ἐν Βενετίᾳ παρὰ τῷ Ἀλδῷ τὸ 1569.